

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.38.031/2021/2.

A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;
dr. Hajnal Péter bíró

A felperes: Felperes1
Cím7

A felperes képviselője: Felperesi képviselő
Cím5
eljár: ügyvéd1)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
Cím1

Az alperes képviselője: dr. Barcsai Beáta kamarai jogtanácsos

A per tárgya: lakcímnnyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 20. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 9.K.707.609/2020/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes lánya, Személy1 (a továbbiakban: szállásadó) tulajdonát képezi a felperes lakcímnnyilvántartásba bejelentett lakóhelyeként szolgáló Cím2 szám alatti ingatlan.

[2] A szállásadó lakcímrendezési iránti kérelmet nyújtott be, kérte a tulajdonában álló ingatlanba bejelentett felperesi lakóhely fiktívvé nyilvánítását. A felperest szívességi lakáshasználóként jelölte meg, továbbá előadta, hogy a lakcím nem valós, a felperes a betegsége után a bejelentett lakcíméről 2019. szeptember 14. napján elköltözött, ott ingósága nem maradt, új lakcíme az Cím7 szám alatti ingatlan.

[3] Az elsőfokú hatóság a BP-09/005/1569-2/2020. számú határozatában a felperes Cím2 szám alatt bejelentett lakóhelyének érvénytelenségét állapította meg, a nyilvántartásban annak fiktív jelzéssel történő szerepeltetéséről és a felperesi lakcímet tartalmazó Szám1 számú hatósági igazolvány érvénytelenségének a bejegyzéséről rendelkezett, továbbá kötelezte a felperest a fent megjelölt hatósági igazolvány leadására. Határozatát a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 5. § (2) bekezdésére, 26. § (5) és (5b) bekezdésére, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 19. § (2) bekezdés c) pontjára, (7) bekezdésére, 33. § (1) bekezdésére, 34. § (3) bekezdésére, 35. § (3) és (4) bekezdésére alapította. A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a jelen per tárgyat képező BP/1008/06227-4/2020. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében vitatta az alperesi határozat jogszerűségét. Hivatkozott a tényállás hiányos voltára és további eljárási jogszabálysértésekre. Álláspontja szerint a lakás használatához való joga nem szűnt meg, a lakcímadat bejelentési időpontjára figyelemmel az fennáll. Kifogásolta, hogy nem tisztázták, miként távolították el a lakásból úgy, hogy oda nem mehetett vissza, hogyan szállították el ingóságait, miközben kómás állapotában kórházi kezelés alatt állt. Előadta, hogy birtokvédelmi eljárást is kezdeményezett, miután tudomást szerzett a lakcímrendezési eljárásról. Hangsúlyozta, hogy a szállásadó ingatlanát nem szívességi lakáshasználat, hanem megállapodás alapján birtokolja, az Cím7 szám alatti címen

kényszerűségből tartózkodik, mivel korábbi lakhelyére nem tud visszajutni. Állítása szerint az ingatlant kedvezményes megvásárlása során azzal a feltétellel kapta meg a szállásadó, hogy azt a felperes a haláláig lakhatja, a szállásadónak pedig Helység1 is van saját lakása. Előadta, hogy 1987. év óta, több mint 30 éve lakott az ingatlanban, melyet nem önként hagyott el, kórházba került, a szállásadónak pedig nem volt jogcíme az ingatlan felperestől és ingóságaitól való kiürítésére. Álláspontja szerint a lakás feletti házijog őt megilleti (BH1999. 349. és BH 2008. 5. számú eseti döntések). Hangsúlyozta, hogy a lakásba vissza kívánt térni, azonban annak kulcsát kórházi kezelése alatt más személy - régóta különélő házastársa - vette birtokba, a lakásba való visszajutást megakadályozva. Indítványozta a szállásadó perbeállításának bíróság általi megfontolását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 20. § (6) bekezdése alapján, továbbá tanúként történő meghallgatását, valamint kérte az eljárás felfüggesztését a birokvédelmi eljárásra figyelemmel.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a felperes a lakcímadat valóságának igazolására a Vhr. 35. § (3) bekezdés szerint megkövetelt okirati ellenbizonyítékot a kereseti kérelméhez nem csatolt.

Az elsőfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2021. június 11. napján kelt 9.K.707.609/2020/19. számú ítéletében a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában hangsúlyozta, hogy az Nytv. 26. § (5b) bekezdése értelmében az ellenkező bizonyításáig a szállásadó írásbeli nyilatkozata igazolja, hogy a szállásadó lakásába bejelentett valamely polgár lakcímadata nem valós. A Vhr. 35. § (3) bekezdése alapján rámutatott arra, hogy az ellenkező bizonyítására okirati bizonyítás útján kerülhet sor, azonban bejelentett lakcímadat valós voltát alátámasztó okirati bizonyítékot a felperes a fellebbezéshez, az alperes eljárása alatt és a perben sem nyújtott be. Az ítélet indokolásában részletezettek szerint a felperes további érvei sem tették megalapozottá a keresetet.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozva elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljárt bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, ezáltal a megtámadott közigazgatási cselekmény megsemmisítését és az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjára hivatkozással kérte. Előadta, hogy a kereset elbírálása szerint alapvető jelentőségű annak megítélése, hogy a lakhelyre bejelentése mikor történt, ugyanis születésétől kezdve, azaz Dátum1 napjától Dátum2 lakott a lakásban szüleivel, majd Dátum2 Dátum3 az Cím7 szám alatti lakásban lakott, 1987 márciusában pedig visszaköltözött a Cím2 szám alatti

lakásba, tehát 1987 márciusától a kórházba kerüléséig (2019. szeptember 14.) ott lakott, a lakáshasználata több mint 30 éve fennállt. Az ingatlant ezen időszak alatt háborítatlanul használta, lakáshasználata megállapodáson alapult, ugyanakkor kiköltöztetése beleegyezése nélkül történt. Álláspontja szerint jelentős ténybeli körülményeket nem rögzített a bíróság, továbbá alaptalanul mellőzte a szállásadó perbeállítását, a 19-I. végzés szerint a fellebbezés kizárta, és alaptalanul mellőzte a tanúként történő meghallgatását is.

[9] A felperes úgy véli, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztése és a felvetett jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége - azaz a szülő bántatlan és zavartalan lakhatása biztosítása, és a lakásbirtokos szülőnek felhatalmazás nélkül, kórházi ápolása alatt a lakásból való „eltávolításának” indokolatlan megakadályozása gyakorlatának kialakítása - indokolja a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. §-a szerinti befogadását. Álláspontja szerint ezt támasztják alá a felperest megillető, alaptörvényi rendelkezésekben [I. cikk (1)-(3) bekezdésében, IV. cikk (1) bekezdésében, V. cikkben, VI. cikk (1) és (2) bekezdésében, XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdésében, XXII. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint XXIV. cikk (4) bekezdésében] foglalt alapvető jogok.

[10] A felperes a Kp. 117. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatához a jogszabálysértés bizonyítását és részletes indokolását mellőzte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontja szerinti befogadási okok tekintetében a következőket emeli ki.

[13] A felperes a felvetett jogkérdés különleges súlya és az ügy társadalmi jelentősége körében a lakáshasználati jogot és a birtoklás jogát érintő hivatkozásokat tett, ugyanakkor a per tárgyát képező közigazgatási határozat a lakóhely érvénytelenségének megállapításáról szól, amely döntés meghozatala során az eljáró hatóság a szállásadó írásbeli nyilatkozata alapján vizsgálja, hogy a bejelentett lakcím valós-e. A szállásadó írásbeli nyilatkozatával szemben okirati ellenbizonyíték benyújtását követeli meg a Vhr. 35. § (3) bekezdése.

[14] Az alperes a lakcímnnyilvántartás adatai és azok változásának nyilvántartásba való felvétele, valamint érvénytelenítése során hozott határozatával lakáshasználati jog és birtoklási jog keletkezéséről, megszüntetéséről nem rendelkezik, ugyanakkor a felperes által különleges súlyúként és társadalmi jelentőségűként hivatkozott kérdések a lakáshasználati jog és a birtoklás jogának a létrejöttét, fennállását és megszűnését érintik, ezáltal nem állnak közvetlen kapcsolatban a per tárgyát képező alperesi határozattal.

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának alapvető feltétele, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése szerint megjelölt befogadási ok olyan jogvitára vonatkozzon, amelyre az alperesi határozat, ezáltal a jogerős ítélet rendelkezése kiterjed. A perbeli esetben azonban a polgári jog területét érintő, a lakáshasználati jogra és a birtoklás jogára vonatkozó vitatott kérdések meghaladják mind az alperesi határozat, mind a jogerős ítélet kereteit, ugyanis sem az alperes, sem a közigazgatási perben eljáró bíróság nem rendelkezhet arról, hogy a szülő lakhatását milyen jogcímen - pl. tartási kötelezettség keretében - kell, hogy biztosítsa a gyerek, továbbá arról sem, hogy a lakásbirtokos szülő birtoklási joga - tulajdonjog, haszonélvezeti jog vagy okirattal bizonyított egyéb jog hiányában - meddig áll fenn. Az Nytv.

26. § (5) bekezdése értelmében a lakcímbejelentés ténye önmagában a lakás vagy az ingatlan használatához fűződő, valamint egyéb vagyoni jogot nem keletkeztet és nem szüntet meg, ezáltal annak vizsgálata, hogy a felperest megilleti-e, ha igen meddig és milyen jogcímen a lakáshasználat és birtoklás joga, nem lakcímnyilvántartási kérdés.

[16] A felperes befogadási okként a per tárgyát képező közigazgatási határozat és az annak jogszerűsége tárgyában hozott jogerős ítélet kereteit meghaladó indokokat nevesített, így azok nem alapozzák meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[17] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre tekintettel a felperes által megjelölteken túl is vizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát, ennek során a kérelmet a Kp. által nevesített egyetlen okból sem találta befogadhatónak. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti okra a felperes tételesen nem hivatkozott és ilyet a Kúria hivatalból sem érzékelt.

[18] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

Záró rész

[19] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[21] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2021. október 27.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke; dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró; dr. Hajnal Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő